

Rigsdagstidenden, og som jeg httrede vil selve Regnskabet med Bilag blive fremlagt paa Thingets Vord.

Man gif derpaa til den første Sag paa Dagsordenen: Afgjørelse af Formandens Forslag om, at Landstthinget beslutter, at der skal foregaae Valg for dets Vedkommende af 2 lønede Statsrevisorer med Hensyn til Kongerigets Regnskab for Finantsaaret 1863—64.

Da Ingen forlangte Ordet eller begjærede Afstemning, ansaaes Formandens Forslag som vedtaget uden Afstemning.

Formanden: Af denne Thingets Beslutning maa følge, at den Frist af 4 Dage, der skal forløbe imellem Thingets Beslutning og selve Valget, maa regnes fra idag af. Jeg skal tillige udtale, at jeg ikke vil ansee nogen videre Kundgjørelse for nødvendig med Hensyn til de Mænd udenfor Thinget, der maatte attraae Valg som Statsrevisorer, idet Kundgjørelsen maa betragtes som givne ved Forhandlingerne her. Selve Valget af Statsrevisorerne vil komme paa Dagsordenen for et senere Møde.

Man gif derefter til den næste Sag paa Dagsordenen: Anden Behandling af Forslag til Lov, der stadfæster den foreløbige Lov af 12te December s. A. om Udbredelse fra Kongeriget af Heste til Brug for Hæren. (Lovforslaget findes i Tillæg A Sp. 1165—66; første Behandling i Tidenden Sp. 689.)

Til denne Behandling var der fremkommet følgende Udringsforslag:

Af Indenrigsministeren:

Stedetfor Ordene: „dog saaledes, at . . . dette Beløb“ sættes: „dog saaledes, at Kongerigets Finanser have at erstatte, hvad Vedkommende for Amtsrådet godtgjøre at have betalt for de leverede Heste, forsaavidt Prisen ikke overstiger 200 Rd., hvorimod der kun er-

stattes $\frac{1}{4}$ af, hvad Betalingen for hver Hest maatte have oversteg dette Beløb.“

og til dette følgende Underendringsforslag:

Af B. Christensen, Hasle, Jensen og D. Nielsen:

I 5te Linie forandres „Komma“ til „Punktum“, og Resten af Punktummet „forsaavidt Prisen . . . dette Beløb“ udgaaer.

Hasle: Det høitærede Thing vil have seet, at jeg, i Forening med tre andre ærede Landstthingsmænd, har stillet et Underendringsforslag til Indenrigsministerens Udringsforslag, hvilket gaaer ud paa, at Ordene i dette: „forsaavidt Prisen ikke overstiger 200 Rd.“ osv., skulle udgaae. Ved første Behandling af Sagen anførte jeg Grundene, hvorfor jeg ikke kunde finde det billigt, at et Distrikt selv skal erstatte en Deel af Beløbet for de udbredede Heste, fordi det er beliggende i en Egn, hvor Hestepriiserne ere høiere; heller ikke kan jeg indsee, hvilken Grund der kunde være til at fastsætte netop denne Priis af 200 Rd. som Maximum for Godtgjørelsen. I det andet Thing er det blevet paastaet, at der er store Strøg i Sylsland, hvor der er kjøbt Heste til en Priis af 150 Rd., og jeg veed derfor ikke, hvorfor man netop vælger 200 Rd., idet man ligesaa gjerne kunde have valgt hvilken som helst anden Sum. Det er jo Hartkornsbrugerne, som skulle udrede $\frac{3}{4}$ af den Sum, som Hestene have kostet mere end 200 Rd.; men Hartkornsbrugerne have under Krigsforhold store Byrder; deres Bedrift bliver kostbarere, og jeg seer derfor ikke, at der er nogen Grund til at paabyrde dem noget som helst Mere, end hvad de øvrige Skatteydere kunne hjælpe dem til at bære. Jeg finder, at denne overflødige Deel, ligesom Resten af Indkjøbsprisen, bør godtgjøres dem ved Hjælp af Krigsstatloven, som er baseret paa et langt billigere Princip og ikke kaster hele Byrden over paa Hartkornsbrugerne. Jeg tillader mig derfor at anbefale vort Forslag til det høie Thing.

Jørgenslev: Jeg tillod mig allerede ved Sagens første Behandling, at udtale mig i